

30 LET ČEBELARSKE DRUŽINE POLJE

Letos je minilo 30 let, odkar so se zbrali v gostilni pri Hladniku (sedaj pri pošti) v Polju čebelarji in ustanovili čebelarsko družino Polje, ki je bila vključena v čebelarsko zadrugo za Slovenijo v Ljubljani. Pobudo za to so dali predvsem čebelarji železničarji, člani železniške čebelarske zadruge v Ljubljani, ki se je po drugi svetovni vojni združila s slovenskim čebelarskim društvom v novo čebelarsko zadrugo za Slovenijo.

Ob ustanovitvi se je vpisalo v čebelarsko družino 19 čebelarjev. Za predsednika so izvolili Antona Porento, za tajnico in blagajničarko Hildo Novak. Odbor se je v prvih letih delovanja trudil predvsem za dvig po vojnih grozotah znižanega števila čebelnih družin, z nabavo plemenjakov iz Gorenjske in s preskrobo denaturiranega sladkorja. V novembru in decembru 1946 je

zdravnika dr. Andreja Jenka za tajnika in blagajnika Antona Pojeta. Iz neznanih vzrokov je čebelarska družina 18. aprila 1951 prenehala delovati. Dva meseca potem so se čebelarji ponovno zbrali in 17. junija 1951 ustanovili novo čebelarsko družino pod vodstvom predsednika Franca Škofa, tajnika Antona Pojeta in blagajnika Ivana Praznika. Vsi trije so bili železničarji in dobri čebe-

ski družini Polje. Število članstva se je dvignilo na 36. Pozneje je število članov variralo, pač glede na čebelarske letine, v letu 1975 pa je naraslo na 49 in isto število članov je tudi letos.

Naslednji popis čebelarjev in zanimalnih čebelnih družin je bil opravljen leta 1962. Tega leta je 34 članov in 12 nečlanov čebelarjev zabilo 66 čebelnih družin v AŽ panjih, 5 kranjčev in 33 eksportnih panjev čebel. Naslednja leta se stanje ni veliko spremenilo. Povedati pa moramo razveseljujočo novico, da se je število čebelnih panjev dvignilo in se prijavljajo še novi člani začetniki.

V svojem delovanju je odbor skrbel predvsem za strokovno izobraževanje svojih članov. V ta namen je odbor skrbel za dobre stro-

rišu Bukovsko na Golem brdu pri Medvodah. Izlet je bil zelo poučen in je dobro uspel v zadovoljstvo vseh udeležencev.

Leta 1956 je večja skupina obiskala čebelnjak bolnišnice za duševne bolezni na Studencu, ki ga ima na svojem posestvu na Razorih. Tam je bilo tudi kratko predavanje o preprečevanju rojenja. Na procelju čebelnjaka je pritrjena končnica kranjskega panja s posvetilom:

»Tle se špegelajte lenuhi
pr tej majhni marni muhi.«

Leta 1976 so se člani družine udeležili otvoritve edinstvene plemenilne postaje za matice »Antona Janše« pod Zelenico v Karavankah (1100 m nadmorske višine), katero zelo uspešno vodi Ciril Jalen iz Rodinjs. Leta 1971 smo v Dragomlju obiskali zelo naprednega čebelarja — prevaževalca Mirka Grada, ki nam je v kratkem predavanju spregovoril o načinu svojega čebelarjenja. Leta 1973 smo si ogledali na Brdu pri Lukovici do tretje faze zgrajeno stavbo čebelarskega izobraževalnega centra. Žal pa zveza čebelarskih društev za Slovenijo zaradi pomanjkanja finančnih sredstev ne more z deli nadaljevati in stavbo dokončati. Na Breznici je bil leta 1974 dokrit spomenik ob 200-letnici smrti Antona Janše, prvega čebelarskega učitelja na Dunaju. Tudi tega pomembnega dogodka se je poleg čebelarjev iz vse Jugoslavije in zamejstva udeležilo tudi večje število naših članov.

V juliju 1954 je bila v Polju obrtna razstava na kateri je imela čebelarska družina Polje svoj oddelek. Obiskovalci so si lahko ogledali razne panje, točili in druge čebelarske potrebščine, potrebne za uspešno čebelarjenje. Razstavljen je bil tudi med v kozarčih in vosek v kolačih. Točili smo tudi pristno medico.

Dokler smo dobivali denaturiran sladkor za dokrmnjenje čebelnih družin za zimsko prehrano, smo skrbeli za njegovo dobavo in razdelitev med člane. Sedaj moramo že več let kupovati sladkor po normalni ceni. V prvih povojnih letih je bil organiziran tudi železniški prevoz na akacijevu pašo v Subotico. Pozneje so se čebelarji presmerili na cestni prevoz s tovornimi avtomobili. Danes imajo nekateri prevaževalci že svoje avtobuse, predelane v čebelnjake.

To bi bil kratek opis delovanja čebelarske družine Polje v tridesetih letih.

Vabimo vse prijatelje čebelarjev in čebelnih proizvajalcev, da se udeležijo proslave ob 30-letnici obstoja družine, ki bo v nedeljo, 5. decembra ob 9. uri, v avli nove šole Polje. ČEBELARSKA DRUŽINA POLJE

SEDEMNAJSTIČ ZA GRAJZERJEV POKAL

24. oktobra je bilo 17. tradicionalno tekmovanje za pokal narodnega heroja Bineta Grajzerja pod naslovom Grajzerjev pokal. Letos je bilo v organizaciji ObSZ Moste-Polje in pod pokroviteljstvom občinskega sindikalnega sveta poverjena izvedba tega tekmovanja strelski družini Bineta Grajzerja z Vevč. Kljub majšim težavam, spodrslijajem in nujnosti predstavitev prostora za streljanje (zaradi nogometne tekme) in s tem tudi spremembe prvotnega razpisa tekmovanja (z zračnim orožjem so morale streljati vse ekipe — razen članov, ki so streljali z malokaliberskim orožjem in so imeli tudi daljšo progo, kakor je bilo v razpisu), je tekmovanje potekalo v duhu prijateljstva, medsebojnega sporazumevanja in z veliko tekmovalno vneto. Tekmovalna proga ni bila težavna, a je bila nevarna zaradi velikega nedeljskega prometa na tem območju Ljubljane (avtomobilski sejem) in prihodnje leto pričakujemo, da bo to tekmovanje prestavljeno v drug predel naše občine (Hrušica ali pod Urhom). Tekmovanje pa se je klju nešteti težavam uspešno končalo in od prijavljenih 35 ekip jih je prišlo na cilj 27.

Rezultati so naslednji: pionirke: SD Pugled 3,35; pionirji: SD Pugled 1,46; mladinke: OO ZSMS Polje 3,41; mladinci: OO ZSMS Polje 3,22; članice: SD Pugled 1,59.

Člani so tekmovali na daljši progi in streljali z malokalibersko puško. Prehodni pokal Bineta Grajzerja je osvojila ekipa mladič Moste v času 5 minut in 39 sekund.

Pokal veteranov pa so osvojili člani SD Bineta Grajzerja. Tekmovanje je pokazalo, da v naši občini lahko organiziramo tudi večja tekmovanja, treba pa je stremeti za tem, da se vse množične družbenopolitične, šolske in strelske organizacije resneje vključijo v ta in podobna tekmovanja, ker homo samo tako dokazali pripravljenost za obrambo naše domovine.

DiKo

PRIPRAVE NA USTANOVITEV OBČINSKE TABORNIŠKE ZVEZE

V občini Moste-Polje se je v zadnjem letu močno razširila taborniška organizacija. Poleg Črne mrava, ki deluje v občini že dalj časa, je bil na Vevčah ustanovljen odred Pugled, v Jaršah pa se pripravljajo na ustanovitev odreda Triglav.

Ker pa je bilo delo tabornikov precej neusklajeno, so se le-ti odločili, da se povežejo med seboj in začnejo tesneje sodelovati. Tako je bil na pobudo taborniškega odreda Pugled sklican prvi sestanek iniciativnega odbora za ustanovitev občinske taborniške zveze. Četrtega novembra so se na Vevčah zbrali predstavniki odredov in se dogovorili za konkretne naloge. Občinska taborniška zveza bo morala predvsem skrbeti za razvoj taborniške organizacije in s tem povezano vzgojo kadrov — vseh funkcionarjev v taborniški organizaciji, od vodnikov prek vodstev čet in odredov do inštruktorjev, mentorjev in drugih. Skrbeti bo morala tudi za usklajevanje dejavnosti enot v občini ter za skupno reševanje materialnih in finančnih vprašanj.

Na sestanku so bili prisotni tudi predstavniki DPM Moste-Polje, ZTS in OK ZSMS. DPM je že obljubilo vso pomoč pri ustanovitvi in delovanju občinske taborniške zveze.

Iniciativni odbor se bo ponovno sestel v začetku decembra. Tedaj bodo taborniki pregledali opravljeno delo in se pogovorili o nalogah, ki jih še čakajo pred ustanovitvijo občinske taborniške zveze. BORIS MRAK — MUC

PD — SATURNUS — ZAKLJUČEK SEZONE

Planinsko društvo Saturnus bo letošnjo sezono izletov zaključilo z dvodnevni izletom v neznano in s HO-RUK akcijo. Sicer uspešno zaključena spomladanski in letni del programa se ne moreta dati celotne podobne, njihove dejavnosti, dokler ne bo zaključen še jesenski del, ki se je zaradi izredno slabega vremena skisano premaknil še v zimo. Na zaključku, ki bo 27. in 28. novembra, bodo vse to popravili, pa čeprav bodo izpod neba padala polena — zatrjujejo planinci. Čeprav ima izlet oznako »v neznano«, že vsi vedo, da grede na Malo planino, v njihovo že dolgo let najeto kočjo, kjer bodo pripravili še kurjavo za zimo, zraven pa se bodo sladkali s »pasuljem« mojštra Nanija. Nihče pa ne ve, po kateri poti bodo šli na planino, tako da je nekaj le še neznanega.

PIONIRJI GASILCI

Kakor vsako leto je tudi letos naša OGZ organizirala srečanje najmlajših gasilcev — pionirjev. Letos so se pionirji pridno pripravljali na tekmovanje, ki so bila prva (občinsko) v Dolskem, drugo pa ob dnevu mladosti na Taboru v Ljubljani. Na obeh tekmovanjih so se najbolje uvrstili pionirji GD Vinje. Za pionirje pa je naša OGZ 12. septembra priredila tudi piknik, in sicer v Podgorju med Sostrim na Dimnikovem travniku. Domačini pravijo temu kraju Ušivnik. To je lep kraj med hribi pod Pečarjem.

Ze pred 14. uro so pričeli prihajati na prireditveni prostor gasilski kombiji s pionirji. Prišli pa so tudi najvišji operativni in administrativni funkcionarji naše OGZ s soprogami.

Milan iz Sostrega je s svojim traktorjem pripeljal jedučo in pijačo. Ni manjkalo tudi čevapčičev, ki sta jih pekla Maks in Lojze, iz Milanovih rok pa so pionirji prejeli osvežujočo oro. Da je srečanje potekalo res pristržno in pestro, sta poskrbela referent za mladino naše OGZ Jože Cerar in tajnik zveze Jože Vidmar.

Zvrstilo se se razne športne igre in najprej je bilo na sporedu metanje tlačene cevi čez začetna vrata. Osem pionirjev — iz vsakega društva po eden — je v prvi seriji metalo najprej v teku, nato pa še z mesta. Prvo mesto je o-vojil pionir iz GD Šmartno Toni Keber, drugo pionir iz GD Slape Franci Jeršin in tretje pionir iz GD Lipoglav Lojze Levičnik.

Za drugo igro hojo pod vrečo — sta se prijavila iz vsakega društva po dva pionirja. Tekmovanje je potekalo v dveh serijah: zopet so bila postavljena vrata, vsaka stran kakih 30 m, v vsakih vratah pa je bil pionir, seveda iz istega društva, ki je onemu v vreči pripovedoval, kam mora iti.

V prvi seriji je moral priti skozi vrata naravnost, v drugi pa s hojo nazaj. Tu sta bili podeljeni dve nagradi, in je

1. dobil pionir iz GD Vinja Drago Tekavec,

2. pa pionir iz GD Slape Borut Kočar.

Odigrani sta bili tudi dve nogometni tekmi, in sicer med desetina GD Vinje ter Sostro (rezultat je bil 4:1 za Vinje) in GD Slape ter Šmartno (rezultat je bil 4:1 za Šmartno).

Ker je začelo sonce že zahajati, finalna tekma med Vinjani in Šmartnim ni bila odigrana.

Rdeči kombiji z malčki so začeli odhajati. A še prej so si zaželeli veselo splošne drugo leto na tekmovanjih in enakem srečanju.

IVAN KOS

Skupina čebelarjev pred Jančevim čebelnjakom na Breznici

odbor čebelarske družine po nalogu čebelarske zadruge v Ljubljani točno popisal čebelarje in zanimalne družine. V 18 vaseh je bilo 49 čebelarjev, ki so zabilo 484 čebelnih družin v AŽ panjih, 22 je bilo kranjčev in 25 eksportnih panjev čebel. Po poklicu je bilo 14 železničarjev, 13 kmetov, 9 obrtnikov, 4 umski delavci, 3 fizični delavci, 2 gospodinj, 2 ustanovi, učitelj v pokoji in zdravnik.

Članstvo je naraščalo in leta 1948 je bilo vpisanih že 35 čebelarjev. Ker pa je članstvo v čebelarski organizaciji proustvoljno, je bilo zunaj organizacije še večje število čebelarjev, ki so čebelarili z manjšim številom panjev.

Na občnem zboru 18. januarja 1948 so izvolili za predsednika

larji in organizatorji. Članarino je takrat plačalo le 25 čebelarjev.

Na občnem zboru 1. februarja 1953, katerega se je udeležilo 15 članov je bil na predlog tovariša Škofa izvoljen za predsednika Maks Avšič, železniški uslužbenec, ki se je preselil iz Postojne v rojstni kraj skupaj s svojimi čebelami. Tajnik in blagajnik pa sta ostala ista. V tem letu je bilo vpisanih samo 19 članov. Ker je novi predsednik skrbel, da so bili v zimskem času redni mesečni sestanki, na katerih so predavali razni čebelarski strokovnjaki, se je število članov iz leta v leto dvigalo. Na sestanke v Polje so začeli hoditi tudi čebelarji iz sosednje čebelarske družine Besnica, ki so svojo čebelarsko družino leta 1956 ukinili in se pridružili čebelar-

kovne predavatelj. V tem času je bilo 126 sestankov, na katerih je imelo 17 predavateljev skupno 53 predavanj.

Družina je priredila avtobusni izlet na Gorenjsko. Najprej smo obiskali Begunje, se poklonili na grobovih talcev in položili venec pred spomenik, tovariš Škof pa je imel priložnostni govor. Potem smo obiskali rojstno hišo Antona Janše na Breznici in si ogledali še dobro ohranjen čebelnjak, v katerem je čebelaril, preden je šel na Dunaj, kjer je postal prvi učitelj čebelarstva. Nato smo obiskali še rojstno hišo Franceta Prešerna v Vrbi in rojstno hišo pisatelja Franca Ks. Finžgarja v Doslovičah. Domov grede smo se ustavili še pri čebelarju — vzgojitelju matic tova-

SOSTERČANKE SEDME V JUGOSLAVIJI

Da so se mlada dekleta GD Sostro uvrstila na zvezno tekmovanje, je bilo potrebno mnogo poštrevnosti njih samih in vadiatelja, ki je pripravljaval desetino. Večina teh deklet ne presega starosti 17 oziroma 18 let, nekatere so že delavke, nekatere pa še obiskujejo šolo.

Ženska desetina iz Sostrega, ki

deluje v okviru naše OGZ, je zastopala mesto Ljubljana. V sklopu MGZ Ljubljana deluje pet občinskih gasilskih zvez, a niti eno društvo se ni toliko poglobilo v delo, kot se je GD Sostro, da bi nastopilo na tem tekmovanju. Dne 19. septembra je bilo v Celju izbirno tekmovanje vseh društev iz Slovenije, ki so se

prijavila za to tekmovanje, in ženska desetina iz Sostrega se je uvrstila med ženskimi desetini na II. mesto v Sloveniji in tako tudi za zvezno tekmovanje. Toda vaj še ni bilo konec, saj so se dekleta takoj nato udeležila še občinskega tekmovanja in zasedla prvo mesto.

Ko so dekleta iz GD Sostro

zvedela, kaj so dosegla v Celju, so se še bolj zagrizla v svoje delo. Vsak dan od 19. septembra do 3. oktobra so trenirale od 16. ure vse tja do noči. Njihov vadiatelj je bil vršilec dolžnosti poveljnika GD Sostro, poklicni gasilec, ki je opravil tudi šolo za poklicne gasilce, podčastnik I. stopnje Milan Grčman, po domače Dimnikov Milan iz Sostrega.

Po celodnevni vožnji je desetina v večernih urah prispela v Makarsko in se javila v gasilskem domu, kjer je bil glavni štab tekmovanja. In napuščil je 2. oktober, ko so spočite in vedrih obrazov nastopile gasilke GD Sostro. Tekmovale so v dveh disciplinah, in to: v

1. vaji z mokro brizgalno — mokra izvedba in v

2. štafetnem teku s prenosom ročnika in obvladanjem raznih preprek.

Po uspelem nastopu in slavnostni povorki so se morala dekleta vrniti v Ljubljano in niso čakale razglasitve rezultatov. Takoj drugi dan pa smo zvedeli, da so dekleta iz GD Sostro dosegla med ženskimi desetini 7. mesto v Jugoslaviji.

Ženski desetini GD Sostro za doseženi uspeh iskreno čestitajo vsa gasilska društva in njihovi člani OGZ. Čestitka velja tudi vadiatelju Milanu in gasilki Pavli, ki sta vodila mlada sreča na tekmovanje.

IVAN KOS

Dekleta GD Sostro, ki so svojo spretnost pomerile v Makarski